

Skärtorsdag: Eukaristins instiftande

”Ögonblicket närmade sig när Jesus skulle ge sitt liv för människorna. Hans kärlek var så stor att han i sin oändliga vishet fann ett sätt att ge sig av och att på samma gång stanna kvar.” Ord uttalade av biskop Javier Echevarría, prelat av Opus Dei, som sändes på den amerikanska radiokanalen EWTN.

2004-04-07

Skärtorsdag: Biskop Javier Echevarrías tal (på spanska).

Liturgin för torsdagen i Stilla veckan är mycket innehållsrik. Det är den stora dagen för den Heliga Eukaristins instiftande, den himlasända gåvan till människorna samt dagen för instiftandet av prästämbetet, ännu en gudomlig gåva som tillförsäkrar oss den verkliga och sanna närvaron av Kalvariets offer i alla tider och på alla platser, och som gör det möjligt för oss att tillägna oss dess frukter.

Ögonblicket närmade sig när Jesus skulle ge sitt liv för människorna. Så stor var hans kärlek att han i sin oändliga vishet fann ett sätt att ge sig av och att på samma gång stanna kvar. Den helige Josemaría Escrivá betraktade dem som är tvungna att lämna sina familjer och hem för att tjäna sitt uppehälle på annan ort, och kommenterade det genom att säga:

Den mänskliga kärleken kan sammanfattas i en symbol: De som tar farväl blir kvar som ett minne, kanske i form av ett fotografi ... Men Jesus Kristus, fullkomlig Gud och fullkomlig människa, lämnar inte en symbol, utan en verklighet efter sig. Han stannar kvar själv. Han går till sin fader, men stannar kvar hos oss människor. Under brödets och vinets gestalter finns han reellt närvarande, med sin kropp, sitt blod, sin själ och sin gudomlighet.

Hur motsvarar vi denna väldiga kärlek? Genom att i tro och andakt närvara vid den Heliga mässan, detta levande och aktuella minne av Kalvariets offret. Genom att förbereda oss mycket väl för att ta emot den heliga kommunionen, med en mycket ren själ. Genom att ofta besöka Jesus som är dold i tabernaklet.

I den första läsningen påminns vi om vad Gud fastställde i Gamla Testamentet för att Israels folk inte skulle glömma vilka välgärningar de fått. Texten går ner i många detaljer: från skildrandet av hur påsklammet bör tillredas till att beskriva alla omständigheter man skulle tänka på i samband med åminnelsen av Herrens närvaro. Om man så noga förklarade hur man skulle uppföra sig för att konmemorera några händelser som bara utgjorde en bild av den befrielse från synden som vi får del av genom Jesus Kristus, hur borde vi då inte uppföra oss nu när vi verkligen har blivit återköpta från syndens slaveri och blivit förvandlade till Guds barn!

Detta är anledningen till att Kyrkan påbjuder stor noggrannhet i allt som har samband med Eukaristin. När vi närvarar vid det Heliga Offret på söndagar och andra helgdagar, vet vi då verkligen att det är en gudomlig

akt som vi deltar i? Kämpar vi emot förströddhet, särskilt under det upphöjda ögonblick då vår återlösningens verk förnyas? Hur förbereder vi oss för att ta emot Jesus i kommunionen?

Aposteln Paulus kommenterar att han förkunnar *det som han tagit emot*. Måtte vi alla vara trofasta vittnen, som talar om för vår omgivning vad vi fått av Kyrkan. Må vi uppfyllas av brinnande önskan att låta andra lära känna Kristus genom vårt uppförande, genom att ta del av det som vi tror på. På så sätt kan vårt exempel medverka till att de väl förberedda närmar sig den Heliga Kommunionen. Aposteln Johannes berättar att Jesus tvättade fötterna på lärljungarna inför den Sista Måltiden. Vi måste vara rena, till kropp och själ, för att närma oss Honom och ta emot Honom. Därför har Han givit oss Botens sakrament.

Vi firar också minnet av prästämbetets instiftande. Det är ett bra tillfälle att be för påven, alla biskoparna och prästerna, och för att be om många kallelser världen över. Vår bön blir mera verkningsfull om vi fördjupar vårt umgänge med denne vår Jesus, som har instiftat eukaristin och prästämbetet. Vi säger, i fullständig uppriktighet, det som den helige Josemaría Escrivá brukade upprepa: **Herre, giv i mitt hjärta den kärlek med vilken du vill att jag älskar Dig.**

I dagens text uppträder inte Jungfru Maria i fysisk person, fastän hon befann sig i Jerusalem under dessa dagar. Vi finner henne i morgon vid Korsets fot. Men redan idag, med sin diskreta och tysta närvaro, finns hon i närheten av sin son, i djup gemensam bön, i offervilighet och överlåtelse. Johannes Paulus II påtalar att hon efter Herrens uppfärd till Himmelen kommer hon

att träget närvara vid de första kristnas eukaristiska firanden. Och påven tillägger: *Denna kropp som hade överlåtits som offer och som är närvarande i de sakramentala tecknen, var samma kropp som hade bott i hennes sköte! Att ta emot eukaristin borde för Maria betyda att hon på nytt tog emot i sitt sköte det hjärta som hade klappat i takt med hennes (Kyrkan och eukaristin, 56).*

Även nu ledsagar Jungfru Maria Kristus i alla tabernakel på jorden. Vi ber henne att hon må lära oss att bli eukaristiska själar, män och kvinnor som har en säker tro och stark fromhet, som anstränger sig att inte lämna Jesus ensam. Må vi lära oss att tillbe honom, be honom om förlåtelse, tacka honom för hans nådegåvor och göra honom sällskap.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/skartorsdag-eukaristins-
instiftande/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/skartorsdag-eukaristins-instiftande/) (2025-08-12)